

Egy nap, az egyik szünet végén, kicsit későn értem be az osztályba, már ott volt az oszi, két hegymentő. Gyorsan leültem, és kiderült, megyünk az Egyeskőre kirándulni...

Péntek reggel (szept. 30.) reggel 9-kor indultunk, és busszal mentünk a hegy aljáig. Felvettük a táskáinkat, amelyek nagyon nehezek voltak, és elindultunk a lehetetlennek tűnő útra. Az első megállóig elől voltam, de hátrább és hátrább kerültem. Az előre haladó fiúk rengetegszer visszafordultak, és segítettek a hátul ballagó lányoknak. Tőlem egyszer vették el, mert tudtam, hogy minden számár cipelje a saját csomagját...

Amikor megérkeztünk, bementünk a menedékházba, eldöntöttük, hol fogunk aludni, és oda pakoltuk le a csomagjainkat. Kicsit később felmentünk az Öcsémre. Nagyon fáradtak voltunk, de megérte felmenni, mert a kilátás nagyon szép volt... Megmutatták nekünk, hol a forrás, hogy mindig elmehessünk oda, ha nincs vizünk. Mire visszaértünk a házhoz, a házigazda készített gulyást. Finom volt, de a tea még finomabb.

Érkezett még egy ötödik osztály... melynek az lett a következménye, hogy valamelyik okos felnőttnek az az ötlete támadt, költözzünk át a padlás másik felébe, így minden lány a bal oldalon és minden fiú a jobb oldalon volt... kinek az étele tűnt el, kinek a fél pár cipője szökött meg, de az volt a lényeg, hogy a végére megkerült. Kilenckor lefeküdtünk, de nagyon későre aludt el a banda. Nem tartott sokáig a csend, mert reggel hatkor már felverték a bandát, és már húsz perc múlva a forrásnál mostuk a fogunkat a jég-, ismétlem jéghideg vízben.

Reggeli után elmentünk egy hosszú túrára. Megmásztuk a Nagy-Hagymást, elsétáltunk a Fehér-mezőre. Ezen a napon szép napsütés és meleg volt. Sok fényképet készítettünk, sok szép dolgot láttunk, többek közt egy zergét és egy gyöngytyúkot is. ... babgulyással vártak, ettünk, aztán játszottunk. Volt kötélhúzás, ahol megleckéztettük a fiúkat. Utána fát gyűjtöttünk a táborúzhöz. Este hatalmas nagy tűz mellett énekeltünk, egy bácsi gitározott.

Vasárnap, harmadik nap tájékozódási versenyen vettünk részt. A hegyimentők adtak térképet, lapocskát, iránytűt és egy sípot, amellyel jelezni kellett, ha eltéved valaki. Minden csapatban volt egy nyolcadikos, egy hatodikos és egy ötödikes. Az volt a feladatunk, hogy a térképen bejelölt helyeket megkeressük... Aki a legkevesebb idő alatt találta meg az összest, az nyert. Amikor a verseny véget ért, osztályképeket készítettünk, és indultunk le. Lefele az erdőn keresztül mentünk, jobban bírtuk, mint felfele...

Én nagyon sajnálom azt, aki nem tudott vagy talán nem akart eljönni, mert jó móka volt... nagyon jó barátokra tettem szert... élveztem, és remélem, még megyünk.

6.A osztály, 2011